

С ДРЪЗНОВЕНИЕ И УСТРЕМ

*Студенти от НМА концертират със Софийска филхармония
под диригентството на Деян Павлов*

Кръстин Младенов

В музикалния живот на столицата релефно се очертава традиция всеки май студенти от Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ да се изявяват като солисти в концерт на Софийската филхармония. Подобно сътрудничество има двойното предимство да социализира изкуството на студентите от Академията, като им предостави реалния голям публичен концертен подиум, и същевременно да даде възможност на филхармоничната музикална аудитория да бъде свидетел на техния начален път. Точно такъв бе концертът на 16 май в зала „България“.

Началото бе поставено с пиесата „Елегия“ от българския композитор Тодор Попов – за виолончело и струнен оркестър. Солист бе Радослав Ненчев от класа на асистент Христо Танев. Повечето от известните произведения на Тодор Попов са свързани с човешкия глас (солови и хорови) на който той е голям познавач. Може би именно за това се спрял тук на виолончелото, така близко в своята същност до вокалната изразителност. Младият солист (първи курс) защити убедително инструменталните и интерпретационни предизвикателства заложи в тази красива българска творба.

Последва втора част на концерта за виола и струнен оркестър от Емануел Сежурне, съвременен френски композитор и голям педагог в областта на ударните инструменти. Солираше Здравка Атанасова от класа на професор Татяна Кърпарова. Освен съвременния и интересен музикален стил, концертът за виола изобилстваше с оригинални и виртуозни

техники за този инструмент, които се редуваха с бързина и блясък в изпълнението на талантливата студентка.

Михаел Йорданов (бас) от класа на професор Илка Попова и доцент Николай Моцов поднесе известната ария на Фиеско от операта „Симоне Боканегра“ на Дж. Верди. Младият певец е с красив и тембрист глас, който дава сериозни заявки за бъдещо развитие и творчески успехи.

Лоне Грьондал е норвежки композитор, чийто концерт за тромбон (беше изпълнена първа част) освен специфичните тромбонови техники, разкрива красива оркестрация и късно романтични разнообразни хармонии. Кирил Христов от класа на професор Атанас Карафезлиев, показва стабилна техника и красив обемен звук на своя инструмент.

Константина Лученко (сопран) от класа на професор Мила Дюлгерова, представи разгърнатата сцена, ария и каватина на Анна Болейн от едноименната опера на Г. Доницети. Младата певица съумя да се превъплъти в трите различни настроения на този нелек за изпълнение оперен фрагмент.

„Елегичен романс“ от П. Владигеров, за виолончело и оркестър е едно от рядко изпълняваните и по-неизвестни произведения на големия наш класик. В него, освен типичните черти на Владигеровия стил, има и влияние на френския импресионизъм. Момчил Пандев, от класа на асистент доктор Атанас Кръстев, с красивия си кантиленен звук предаде на публиката нюансите на преливащите състояния.

Арията на Маргарита (с бижутата) от „Фауст“ на Шарл Гуно разкрива щастието на младото момиче, получило като подарък красиви накити от своя любим. Нели Колева (сопран) създаде и претвори убедително тази радостна и приповдигната атмосфера.

Отново Панчо Владигеров – „Песен“ за цигулка и оркестър. Радносно е, че в концерта бяха включени три негови произведения, като по този начин

се уважи и 120-годишнината от рождението му. Стабилно персонално присъствие, безупречна интонация излъчваше цигуларят Филип Филипов от класа на професор Велика Цонкова.

Представянето на младите таланти завърши подобаващо с първа част от третия концерт за пиано и оркестър на Панчо Владигеров. Безупречната виртуозна техника на Мила Михова от класа на професор Борислава Танева, постави поантата на този концерт.

На диригентския пулт бе Деян Павлов, преподавател по оперно пеене с диригент и оперно-симфонично дирижиране в Академията. С жест, едновременно точен и изпълнен със значение, ритмически строг, но художествено обемен, Деян Павлов водеше младите изпълнители в изграждането на музикалното време, в обхващането на формата, като осигуряваше ансамбъла и баланса в цялостния звуков строй.

Специфично съставна е задачата на диригент, който едновременно обучава студентите в извеждане на музикална драматургия, в партньорски усет и поведение, и самият той като ръководител съгражда художествено тази драматургия. Такъв диригент не може да разчита на стабилен предварителен опит, но импулсира началното му усвояване. Същевременно всяка концертна изява със студентите е художествен резултат, имплицитно вградил постигнатите в учебната работа техни умения. В концерта със Софийска филхармония маестро Деян Павлов, когото публиката познава от отличните му изяви с различни симфонични оркестри, представи на високо художествено равнище младото изкуство на Националната музикална академия, съчетавайки като диригент вискателния Учител и вдъхновения Артист.

Кръстин Младенов

